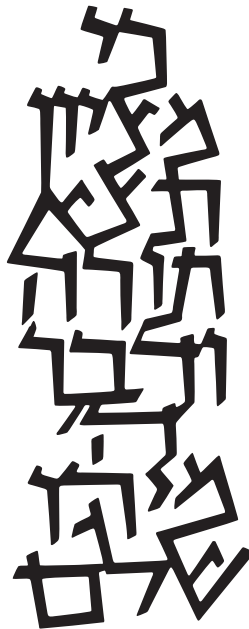

חמישה חומשי תורה וסידור לשבת • נוסח ק"ק ספרדים

קורן ירושלים

חמישה חומשי תורה
וסידור לשבת

הוצאת קורן ירושלים

חמישה חומשי תורה וסידור לשבת
מהדורה רביעית © 2018
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2018
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2018
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא
בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.
נוסח ק"ק ספרדים, מהדורה אישית, כריכה קשה, מסת"ב: 8-062-301-965-978.
נוסח ק"ק ספרדים, מהדורה אישית, כריכה קשה 'אפוד רקמת יד', מסת"ב: 8-851-301-965-978.
על הכריכה פרטים מעבודת 'אפוד רקמת יד' – עדינה גת
מאוסף זאב ורחל וייס, קליבלנד אוהיו

printed in prc
חשם 3

קריאת התורה וההפטרות

הפטרה	פרשה	הפטרה	פרשה	
שפח	רג	במדבר	א	בראשית
שפט	רי	נשא	ח	נח
שצ	רכ	בהעלתך	טו	לך לך
שצב	רכז	שלח	כב	וירא
שצג	רלג	קרח	ל	חיי שרה
שצה	רלט	חקת	לה	תולדת
שצז	רמג	בלק	מא	ויצא
שצח	רמט	פינחס	מח	וישלח
ת	רנו	מטות	נו	וישב
תא	רסג	מסעי	סב	מקץ
תג	רעא	דברים	ע	ויגש
תד	רעז	ואתחנן	עה	ויחי
תה	רפד	עקב	פג	שמות
תז	רצא	ראה	פט	וארא
תח	רצט	שפטים	צו	בא
תט	שד	כי תצא	שנו	בשלח
תי	שיא	כי תבוא	קי	יתרו
תיא	שזו	נצבים	שסא	משפטים
תיג	שכ	וילך	שסב	תרומה
תיד	שכב	האזינו	שסד	תצוה
	שכה	וזאת הברכה	שסה	כי תשא
	שכח	עשרת הדיברות בטעם העליון	שסז	ויקהל
			שעא	פקודי
		הפטרות מיוחדות		
			שעג	ויקרא
תז		שבת ראש חודש	קנג	צו
תיט		שבת ערב ראש חודש	קסה	שמיני
תכא		שבת חנוכה (1)	קע	תזריע
תכב		שבת חנוכה (2)	קעג	מצרע
תכג		פרשת שקלים	קעה	אחרי מות
תכה		פרשת זכור	קפג	קדשים
תכו		פרשת פרה	קפו	אמר
תכט		פרשת החודש	קצג	בהר סיני
תלא		שבת הגדול	שפו	בחקתי

סידור לשבת

257	סדר ברכת הלבנה	1	עירוב חצרות והדלקת נרות
261	פיוטים וסדר הבדלה	2	פתיחת אליהו
273	קריאת שמע שעל המיטה	4	מנחה לערב שבת
279	סדר הלל	27	שיר השירים
284	סדר הדלקת נרות חנוכה	33	קבלת שבת
287	שבת זכור	42	ערבית לשבת
294	סדר הנשיאים לחודש ניסן	59	סדר ספירת העומר
299	סדר סעודת ליל שבת	67	השכמת הבוקר וברכות השחר
304	סדר סעודת יום השבת	72	בקשות
308	סדר סעודה שלישית	102	זמירות
309	סדר סעודה וברכותיה	113	פסוקי דזמרה
310	זמירות לשבת	123	נשמת
330	סדר ברכת המזון	127	יוצר
339	שבע ברכות לסעודת נישואין	148	סדר קריאת התורה
340	ברכה מעין שלוש	168	מוסף לשבת
341	סדר ברית מילה	189	מנחה לשבת
349	סדר זבד הבת	210	פרקי אבות
350	תפילה לבר-מצווה ולבת-מצווה	232	ערבית למוצאי שבת

הקדמה

בשנת תשכ"ב נשאו לבו של מר אליהו קורן ז"ל, מייסד בית ההוצאה קורן ירושלים, להביא לקהל הרחב את התנ"ך באופן המהודר, המדויק והבהיר ביותר. תנ"ך קורן היה הראשון שנערך, עוצב, יוצר ונכרך בידי יהודים זה חמש מאות שנה, וזכה לתהילה חסרת תקדים. מר קורן החליט להמשיך את מפעלו ולהוציא סידור תפילה מהודר ומוגה בדקדקנות רבה, בעל עימוד נאה ומאיר עיניים ובאות מיוחדת הדומה לאות קורן של התנ"ך. כל זאת כדי לסייע למתפלל לכוון יפה אל תוכן התפילה, ובלשונו:

התפילה שבפינו, הכתובה בסידור – אותן מילים, אותם פסוקים שאנו חוזרים עליהם יום יום, ופעמים אחדות ביום – נהפכת בפינו להרגל ולמלמול שגרת, 'כצפצוף הזורז', והיא חסרה את הכוונה שבלב ואת ההרגשה החיה 'לפני מי אתה עומד'. עובדה מצערת – וטבעית – זו הייתה הדחף לטרוח ולהגיש לציבור המתפללים כלי שיש בו כדי למשוך ולקשור את המתפלל לא אל מילות התפילה בלבד, אלא גם אל תוכנה ואל הכוונה שהייתה לנוכח עיניהם של רבותינו, שטבעו לנו מטבע של התפילה, ושל חכמי הדורות, שקבעו את נוסחאות התפילה.

עוד בטרם ראה אור הסידור המלא, החליט מר קורן לשלב בין השניים ולהוציא לאור מהדורה ובה חמישה חומשי תורה, הפטרות ותפילות שבת. השילוב היה מוצלח וקלע לטעמים של רבים. הסידור החדש ענה על כל צורכי התפילות בשבת בכרך אחד, והציבור הצטייד בו בהמוניו.

בית ההוצאה היום ממשיך את חוונו של מר קורן להידור, לדיוק ולבהירות. אחרי שהגיש לקהל המתפללים לפני שנים אחדות את המהדורה החדשה והמשופרת של הסידור לשבת, הולך ומוסיף בקודש, ובמהדורה זו הוגהו שוב בעיון נמרץ חמישת חומשי התורה ולתועלת המתפללים הובחנו השוואים הנחיים מהנעים וכן הקמצים הגדולים מהקטנים. מיטב המומחים של קורן השתתפו בעריכתו ובהם הרב חנן בניהו, הרב דוד פוקס, הרב ינון חן ואפרת גרוס. את הסידור עימדה בטוב טעם ובמסירות רינה בן גל. אסיר תודה אני למגייהים המעולים הרב כרמיאל כהן והרב ישראל אליצור, שעברו ביסודיות על כל ענייני הלשון והדקדוק, ולאוריאל כהן שקרא עלי הגהה.

במהדורה חדשה זו כבוקדמתה הגדלנו את הכתב והשלמנו את כל תפילות השבת. הוספנו את ברכת המזון ואת סדר ברית המילה. כמו כן הוספנו הנחיות ברורות בהפטרות והתאמנו אותן לקריאה בתורה.

אני תקווה כי מהדורה חדשה זו תעצים את חוויית השבת ליהודים בכל מקום שהם.

מאיר מילר, מו"ל
ירושלים, התשע"ז

בראשית

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ
 ב הָיְתָה תֵהוֹ וּבְהוּ וַחֲשָׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
 ג עַל־פְּנֵי הַמַּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי־אֹר וַיְהי־אֹר׃ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 ד אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא
 ה אֱלֹהִים׃ לָאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קִרְיָ לַיְלָה וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם
 וְאֶחָד׃

ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רְקיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם
 ז לַמַּיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקיעַ וַיְבַדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
 ח מִתַּחַת לַרְקיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקיעַ וַיְהי־כֵן׃ וַיִּקְרָא
 ט אֱלֹהִים לַרְקיעַ שָׁמַיִם וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃

י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד
 יא וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים׃ לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוֹה
 יב הַמַּיִם קִרְיָ יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא
 יג הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לַמִּינֹה אֲשֶׁר
 יד זֶרַע־וְבוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן׃ וַתִּצְאָ הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע
 טו זֶרַע לַמִּינֹהוּ וָעֵץ עֵשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זֶרַע־וְבוֹ לַמִּינֹהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 טז כִּי־טוֹב׃ וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃

יז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מְאֹרֶת בְּרְקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם
 יח וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם׃ וַהֲיוּ
 יט לַמְאֹרֹת בְּרְקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ
 כ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלַּת
 כא הַיּוֹם וְאֶת־הַמְאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכְבִים׃
 כב וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלַמְשַׁל׃
 כג בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כד כִּי־טוֹב׃ וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃

כה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף׃ וְעוֹף עַל־
 כו הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקיעַ הַשָּׁמַיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִנִּים

הגְדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה ׀ הַרְמַשְׁת אֲשֶׁר שָׂרְעוּ הַמַּיִם
לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים בַּיּוֹם
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיּוֹמִים
וְהָעוֹף יִרֵב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּרְמֶשׂ
וּחַי־תוֹ־אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ
וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא
אֱלֹהִים בַּיּוֹם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוֹתֵנוּ
וַיֵּרְדוּ בְדִגְת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־
הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצַלֵּם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ
אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ
וּכְבַשְׁוּ וּרְדוּ בְדִגְת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הַרְמַשְׁת
עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב ׀ זֶרַע
זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּו פְּרִי־עֵץ
זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ׃ וְלִכְל־חַיַּת הָאָרֶץ וְלִכְל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְלִכְל ׀ רֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּו נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־
יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וַהֲנִיחַ־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃
וַיְכַל הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלֵאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלֵאכְתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי
בּו שָׁבֹת מְלֵאכְתוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃
ב אֱלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בַּהֲבָרָאָם בַּיּוֹם עָשׂוֹת יִהְיֶה
אֱלֹהִים אָרֶץ וּשְׁמַיִם׃ וְכָל ׀ שֵׁנִיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־
עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאָד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה

אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיִּצְרֹךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֶפְרָ
 מִן־הָאָדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:
 וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן בְּעֵדֵן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אִשָּׁר
 יָצָר: וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־עֵץ נֹחַמָד לְמִרְאֵה
 וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הֶגְן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע: וַנְהַר
 יֵצֵא מֵעֵדֵן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הֶגְן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה
 רְאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסִּבְבַּ אֶת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה
 אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב: וְזֶהב הָאֶרֶץ הַהוּא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלַח וְאַבְן
 הַשֵּׁהָם: וְשֵׁם־הַנְּהַר הַשְּׁנַי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ
 כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי חַדְקֵל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אֲשׁוּר
 וַהַנְּהַר הָרְבִיעִי הוּא פָּרַת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
 וַיִּנְחָהוּ בְּגֵן־עֵדֵן לְעִבְדָהּ וּלְשִׁמְרָהּ: וַיִּצְוֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם
 לֵאמֹר מִכָּל עֵץ־הֶגְן אָכַל תֹּאכַל: וּמִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֵינִי הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לוֹ עֶזְרָ כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּצְרֹךְ
 יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־חֵית הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
 וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לְדָאוֹת מֵהַיְקָרָאֵלוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־
 לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־
 הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חֵית הַשָּׂדֶה וּלְהָאָדָם לֹא־מָצָא
 עֶזְרָ כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים ׀ תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן
 וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּד בָּשָׂר תַּחַתְנָה: וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים ׀
 אֶת־הַצִּלְעַ אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבֵאָהּ אֶל־הָאָדָם:
 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֵצָם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לֹאֵת
 יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּ זֹאת: עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־
 אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם
 עֶרְוָמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יָתַבְּשָׁשׁוּ: וְהִנְחַשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל
 חֵית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף

שלישי

ג כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגֵּן: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 ב אֶל־הַנְּחֹשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגֵּן נֹאכַל: וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגֵּן
 ג אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן תָּמוּתוּן:
 ד וַיֹּאמֶר הַנְּחֹשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תָּמוּתוּן: כִּי יִדַע אֱלֹהִים כִּי
 ה בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב
 ורע: וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל וְכִי תֹאוֹה־הוּא
 ו לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם־
 ז לְאִשָּׁה עִמָּה וַיֹּאכַל: וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עֵרֹמָם
 ח הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגָרֹת: וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל
 ט יהוה אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
 י מִפְּנֵי יְהוה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן: וַיִּקְרָא יְהוה אֱלֹהִים אֶל־
 י הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיפֹה: וַיֹּאמֶר אֶת־קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וַאֲיֵרָא
 יא כִּי־עֵרֹם אָנֹכִי וְאֶחְבֵּא: וַיֹּאמֶר מִי הֲגִיד לְךָ כִּי עֵרֹם אַתָּה
 יב הַמֵּן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכַלְתָּ: וַיֹּאמֶר
 יג הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַנְה־לִּי מִן־הָעֵץ
 ד וַאֲכַל: וַיֹּאמֶר יְהוה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה־זָּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר
 יו הָאִשָּׁה הַנְּחֹשׁ הַשֵּׂאֲנִי וְאָכַל: וַיֹּאמֶר יְהוה אֱלֹהִים אֶל־הַנְּחֹשׁ
 ז כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אֲרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
 ח עַל־גֹּחַזְךָ תֵּלֵךְ וְעַפְרָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ: וַאֲיֵבָה וְאִשִּׁית בֵּינְךָ
 ט וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה
 י תְּשׁוּפֶנּוּ עֶקֶב: אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבֵּה
 יא עֲצֻבוֹנְךָ וְהִרְנֶךָ בְּעֶשֶׂב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישְׁךָ תִּשְׁוֹקְתֶךָ וְהוּא
 יב יִמְשָׁל־בְּךָ: וְלָאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ
 יג וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה
 יד הָאָדָמָה בְּעִבּוּרְךָ בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְקוֹץ
 טו וְדָרְדַר תַּצְמִיחַ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: בּוֹעֵת אִפְרִיךָ
 ז תֹּאכַל לָחֶם עַד שׁוֹבֶכְךָ אֶל־הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־

כ עֶפְרָא אֶתָּה וְאֶל־עֶפְרָא תָשׁוּב׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חוּהָ
 כב כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל־חַי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 כג כַּתְּנוֹת עוֹד וַיִּלְבָּשֵׁם׃

כד וַיֹּאמֶר ׀ יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמּוֹנוֹ לָדַעַת טוֹב
 כה וְרָע וְעַתָּה ׀ פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי
 כו לְעֹלָם׃ וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֵּן־עֵדֶן לְעַבְדֵי אֶת־הָאָדָמָה
 כז אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם׃ וַיַּגִּישׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁפֹּן מִקֹּדֶם לְגֵן־עֵדֶן
 כח אֶת־הַכְּרִבִּים וְאֵת לֶהֱטֵ הַחֶרֶב הַמַּתְּהַפֶּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת־דֶּרֶךְ
 כט עֵץ הַחַיִּים׃ וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חוּהָ אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר

ל וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ וַתִּסְפָּא לְלֶדֶת
 מא אֶת־אָחִיו אֶת־הֶבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעִיָה וְקַיִן עֹבֵד אֲדָמָה׃

מב וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאָדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ וְהֶבֶל
 מג יָבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֻלְבֵיָהּ וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־

מד הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר
 מה לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ

מו וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִס־תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב
 מו לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃

מז וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בְדֵיּוֹתֶם בִּשְׂדֵה וַיִּקָּם קַיִן
 מח אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל
 מא אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מֶה

מב עֲשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאָדָמָה׃ וְעַתָּה אָרוּר
 מג אֶתָּה מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לְקַחַת אֶת־דְּמֵי

מד אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאָדָמָה לֹא־תִסְפָּא תִתְּכֹחֶה לָךְ
 מה נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גְּדוֹל עוֹנִי מִנְשׂוּאָה׃

מו הֵן גְּרִשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסְתֵּר וְהָיִיתִי
 מו נָע וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָל־מְצֹאֵי יְהַרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לִבְנֵי

מז כָּל־הַרְגָּ לְקַיִן שִׁבְעָתַיִם וַיִּקָּם וַיִּשָּׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי

מנחה לערב שבת

יש אומרים:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלֵי וְרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ,
 לְיַחְדָּא אוֹתִיּוֹת י"ה בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה
 אֲנַחְנוּ בְּאִים לְהַתְּפִלָּל תְּפִלַּת מְנַחָה שְׁתַּקֵּן יִצְחָק אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם
 כָּל הַמְּצוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרֵשֶׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן, לַעֲשׂוֹת נְחֵת רוּחַ
 לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ
 בּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ בּוֹנְנָהוּ:

תהלים צ

"לעולם יהא זריו אדם בתפילת המנחה שהרי עשאה הכתוב כקטורת,
 שנאמר (תהלים קמא, ב): 'תפון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב'.
 ואף אליהו הנביא ע"ה לא נענה אלא בתפילת המנחה, שנאמר (מלכים א' יח, לו):
 'יְהוָה בַּעֲלוֹת הַמְּנַחָה, וַיֵּשֶׁת אֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא, וַיֹּאמֶר' (ספר המנהיג על פי הירושלמי).

נוהגים לפתוח את תפילת המנחה במומור זה (בי, רלד):

לְמַנְצַח עַל-הַגְּתִית לְבַנְיָקֶרַח מְזֻמּוֹר:
 מַה-יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת:
 נִכְסְפָה וְגַם-כְּלָתָה נַפְשִׁי לַחֲצֵרוֹת יְהוָה
 לְבִי וּבִשְׂרֵי יְרֻנְנוּ אֵל אֱלֹהֵי:

תהלים פד

גַּם-צְפוֹר מְצָאָה בֵּית

וְדָרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר-שָׁתָה אֶפְרַחֶיהָ
 אֶת-מְזֻבְחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת, מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי:
 אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סְלָה:
 אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹזְלוֹ בְךָ, מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם:

עֲבָרֵי בַעֲמֻק הַבְּכָא מַעֲיָן יִשְׁתַּוְּהוּ

גַּם-בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹדָה:

יִלְכוּ מִחֵיל אֱלֹהֵי יִרְאָה אֱלֹהֵי בְּצִיּוֹן:
 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת, שְׁמַעָה תְּפִלָּתִי
 הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

מִגִּנְנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ:
 כִּי טוֹב־זוֹם בַּחֲצִיךָ מֵאַלְף
 בַּחֲרָתִי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר בְּאֶהֱלִיךְ־שָׁע:
 כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים
 חָזַן וּכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה
 לֹא יִמְנַע־טוֹב לַהֲלֹכִים בַּתָּמִים:
 יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטִחַ בְּךָ:

גם לפני תפילת מנחה ראוי לומר את פרשת התמיד (אגרת התשובה לר' יונה, ע)
 ואת פרשת הקטורת (סידור הרמיק, השער השמיני).

פרשת קרבן התמיד

במדבר כח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קֶרְבְּנִי לַחֲמֵי רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
 לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
 כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־
 הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים: וְעִשְׂוִירֵית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 כָּתִית רְבִיעֵת הֵהָיִן: עֹלֶת תָּמִיד הַעֲשֶׂיָה בְּהָרְ סִינֵי לְרִיחַ
 נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּךְ נִסְךְ שִׁכָר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ
 נִיחָח לַיהוָה:

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים
 בזמן שבית המקדש קים, כאשר צוית אותם על יד משה נביאך,
 כפתיב בתורתך:

פרשת הקטורת

שמות ל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נְטָף וּשְׁחֵלֶת
 וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבִנָּה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ
 קְטֹרֶת רִקְחַת מֵעֵשֶׂה רִקְחַת מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדָשׁ׃ וְשַׁחֲקֶתָ
 מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנָתַתָּהּ מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אוֹעֵד לְךָ שָׁמָּה קָדָשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃

וּנְאֻמַּר

וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ
 אֶת־הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה׃ וּבָהֲעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת־הַנֶּרֶת בֵּין
 הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

סדר 'פְּטוּם' הַקְטֹרֶת מיוסד על דברי הברייתא בכריתות ו ע"א והירושלמי יומא פ"ד ה"ה (שור"ת רדב"ז ח"ב, תרג"ג, ב"י, קלג). נוהגים למנות את סממני הקטורת באצבעות (מורה באצבע' ג, עג).
 תָּנוּ רַבָּנֵי: פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנָה
 מָנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֲמָה,
 מָנָה בְּכָל יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָב וּמִחֲצִיתוֹ בְּעָרֹב. וְשִׁלְשָׁה מָנִים
 יִתְרִים, שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם
 הַכְּפוּרִים, מִחֲזוּרֵן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעָרֹב יוֹם הַכְּפוּרִים כַּדֵּי לְקִיּוֹם
 מְצוֹת דִּקְחָה מִן הַדִּקְחָה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוּ הֵן:
 א הָעֲרֻבִים וְהַצִּפּוֹן ג וְהַחִלְבָּנָה ד וְהַלְּבֹנָה, מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים
 מָנָה. ה מֶזֶר וְקִצְיָעָה ז וְשִׁבְלַת נֶרְד ח וְכַרְפוּס, מִשְׁקַל שֵׁשֶׁה עָשָׂר
 שֵׁשֶׁה עָשָׂר מָנָה. ט קֶשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר י קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה יא קֶנְמוֹן
 תְּשַׁע. בְּרִית בְּרִשְׁיָנָא תְּשַׁעָה קָבִין, י"ן קְפָרִיסִין סְאִין תְּלַת
 וְקָבִין תְּלַתָּא, וְאִם לֹא מְצָא י"ן קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֹר חוֹר עֲתִיק.
 מֶלֶח סְדֻמִּית רְבַע, מַעֲלָה עֶשְׂרֵן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר,

אֶף כַּפֹּת הַיָּרֵדִן כָּל שְׁהִיא. אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ, וְאִם חֶסֶר
אֶחָת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חָיֵב מִיָּתָהּ.

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרֵף הַנוֹטֵף
מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בְּרִית בְּרַשִׁינָא לְמָהּ הִיא בָּאָה, כִּדִּי לְשִׁפּוֹת בָּהּ
אֶת הַצֶּפֶרֶן כִּדִּי שְׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לְמָהּ הוּא בָּא, כִּדִּי
לְשׂוֹרֹת בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן כִּדִּי שְׁתֵּהָא עֵזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין
לָהּ, אֵלָּא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תַּנְיָא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר, כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר, הִדֵּק הֵיטֵב, הֵיטֵב
הִדֵּק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפָּה לְבִשְׂמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה, לְשִׁלִּישׁ
וְלִרְבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכֶּלֶל, אִם כָּמַדְתָּהּ
כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין, וְאִם חֶסֶר אֶחָת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חָיֵב מִיָּתָהּ.

תַּנִּי בַר קַפְּרָא: אֶחָת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיָּתָה בָּאָה שֶׁל
שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְּרָא: אֵלּוּ הֵיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב
שֶׁל דְּבַשׁ אִין אָדָם יְכוּל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלְמָה אִין מְעַרְבִין
בָּהּ דְּבַשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהִתְוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־
תִּקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה:

ויקרא ב

בכמה מקהילות המערב מוסיפים את הפסוקים שבסוגריים:

תהלים ג

(לַיהוָה הִישׁוּעָה, עַל־עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה:)

תהלים מו

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:

תהלים פד

יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ:

תהלים כ

יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

איכה ה

(הִשְׁיִבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:)

מלאכי ג

וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם

כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמֵנוֹת:

אין עומדים להתפלל אלא מתוך שמחה, כגון דברי תחנונים של תורה, סמוך לגאולת מצרים או לתהלה ל'דוד' שכתוב בו 'רצון יראיו יעשה' ושומר ה' את כל אהביו (רש"י, ברכות לא ע"א; שו"ע צג, א).

"אמר רבי אלעזר בר אבינא: כל האומר 'תהלה ל'דוד' בכל יום (שלוש פעמים) - מובטח לו שהוא בן העולם הבא" (ברכות ד ע"ב).

אֲשֵׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶיךָ סֵלָה:

תהלים פז

אֲשֵׁרִי הָעַם שֶׁכְּבָה לּוֹ, אֲשֵׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵיו:

תהלים קמד

תְּהִלָּה לְדָוִד

תהלים קמה

אֲרוּמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶד:

דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:

הַדָּר כְּבוֹד הַדּוֹדֶךָ, וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וְעִזּוֹ נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדוֹלְתְּךָ אֲסַפְּרָנָה:

זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ:

חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אַרְךְ אַפַּיִם וּגְדֹל־חַסֵּד:

טוֹב־יְהוָה לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:

יִדְוֶךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וְחַסִּידֶיךָ יִבְרָכּוּכָה:

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:

לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:

מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים, וּמִמֶּשְׁלַתְךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹד:

סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:

עֵינַיִךְ כָּל יְאֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:

פּוֹתַח אֶת־יְדֶיךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חֵי רִצּוֹן:

צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחַסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:

קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹדְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
 רְצוֹן־יְרָאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעִים:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבַּר פִּי, וּיְבָרֵךְ כָּל־בֶּשָׂר שִׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

תהלים קטו

בעשרה בטבת אומרים כאן חצי קדיש, מוציאים ספר תורה
 וקוראים בפרשת וַיִּחַל (שמות לב, יא-יד; שם לד, א-י בעמ' 528),
 ויש קהילות הנוהגות גם להפטיר. מחזירים את ספר התורה להיכל וממשיכים כבכל יום:

תהלים קמא

תהלים ה

תִּכּוֹן תִּפְלְתִי קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ, מִשָּׂאת פִּי מִנְחַת־עֶרֶב:
 הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְפֵי וְאֱלֹהֵי, כִּי־אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֵל:

חצי קדיש

שליח הציבור כורע במילים המסומנות ב*.

ש"ץ: יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵי־ה' רַבָּא (קהל: אָמֵן)

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ

וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ (קהל: אָמֵן)

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב

וְאַמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

קהל וש"ץ: יְהֵא שְׁמֵי־ה' רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי לְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ

וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא

וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמֵי־ה' דְּקִדְשָׁא זְבִירִךְ הוּא (קהל: אָמֵן)

לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא

שְׂרִיתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא

דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא

וְאַמְרוּ זְאָמֵן. (קהל: אָמֵן)

עמידה

"המתפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו; ויחשוב כאלו שכונה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר מחשבתו וכוונתו זכה בתפלתו" (שו"ע צח, א).

יש נוהגים לפסוע שלוש פסיעות לפניו, כמי שנכנס לפני המלך (ספר הפרדס) עומד ומתפלל בלחש מכאן ועד 'בְּלִבְבֵי שְׁלֹם' בעמ' 22.

שוחין בברכת אבות תחילה וסוף (ברכות לד ע"א; שו"ע קיג, א), כורע בתיבת 'ברוך', קד לפניו בתיבת 'אתה'; וזוקף בשם (רעיא מהימנא, עקב).

תהלים נא

אֲדֹנָי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

אבות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל

וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת

וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָיו בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים

כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

אם שכח אינו חוזר.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶגֶן אַבְרָהָם.

גבורות

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי

מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ

אומרים 'מְשִׁיב הַרוּחַ' ממוסף של שמיני עצרת עד שחרית של יו"ט ראשון של פסח. וממוסף של יו"ט ראשון של פסח ועד שחרית של שמיני עצרת, אומרים 'מוֹרִיד הַטֶּל'.

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם / בקיץ: מוֹרִיד הַטֶּל